

[Agerschou]

Nu sagde socialministeren, at vi bare skal tage det roligt. Det kan hun sagtens sige. Hun er jo tidligere skattepolitisk ordfører for Det Radikale Venstre og er langt inde i den form for sprogbrug, men for os andre, der udelukkende beskæftiger os med skat, når vi bliver tvunget til at udfylde vores selvangivelse, er begreberne en smule fremmede.

Jeg vil ikke hævde, at jeg forstod alt, hvad socialministeren sagde, men det kan vi så diskutere i udvalget. Jeg forstod dog én ting, nemlig da socialministeren sagde »arbejdsindkomst plus positive renter«. Det var pædagogisk og let at forstå. Hvorfor er det så ikke det, der står i lovtæksten?

Socialministeren (Aase Olesen):

Det nye indkomstbegreb bygger direkte på skattelovgivningen, og det er altså også Stats-skattedirektoratet, som skal levere tallene til de forvaltninger, der skal regne de sociale ydelser ud. Derfor er man nødt til at bruge de ord, som er brugt i skattelovgivningen, og dér anvender man altså af juridisk-tekniske grunde denne slags ord.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu blev det jo en karrusel. Altså grunden til, at man bruger nogle uforståelige begreber i en sociallovgivning, er, at det gør man i skattelovgivningen. Og hvorfor gør man det i skattelovgivningen? Det er, fordi der er nogle jurister, der sidder og formulerer teksten. Jeg synes imidlertid ikke, at jeg har fået en indholdsmæssig forklaring på, hvorfor der ikke kan stå: »arbejdsindtægter plus positive renter«. Det forstår vi alle, selv vi, der kommer fra Esbjerg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling edtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Lettelse af pensionisternes samspilsproblemer, flygtninge, boligstøtte til lejeforhøjelser vedrørende skatter og afgifter samt ophævelse af maksimumsgrænserne for visse pensionister).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 8/6 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Forslaget her skal jo ses i sammenhæng med det forslag, som netop er blevet behandlet, altså lovforslag nr. L 12, da de jo på flere områder hænger nøje sammen og udgør en helhed.

Jeg har tænkt mig her ved førstebehandlingen at begrænse mig til at fremdrage tre punkter i det forslag, som nu er fremsat.

Det første er løsningen af det såkaldte samspilsproblem, et problem, som opstår ved blot en mindre indtægtsfremgang, og som betyder beskæring af boligydelsen. Jeg tror, at mange pensionister har oplevet den situation, at de ved blot en mindre indtægtsfremgang har måttet konstatere, at de til gengæld mistede noget af deres boligydelse, og jeg tror også, det er en situation, som mange pensionister, der har været i den, har haft svært ved at acceptere og se fornuften i. Derfor kan vi støtte dette forslag, som vi mener betyder en klar forbedring af pensionisternes situation.

Men det følger jo af sagens natur, at en lettelse af samspilsproblemerne primært vil få betydning i den øvre ende af indkomstskalaen blandt boligydelsesmodtagerne, og derfor har det for Socialdemokratiet været et klart krav, at der samtidig skulle ske en målrettet socialpolitisk indsats.

Socialdemokratiets krav var klart: Pensionister, der kun har den rene folkepension, skulle også have økonomisk mulighed for at få en ældrebolig. Gentagne gange har vi fremført, at enderne i regnestykket for mange pensionister ikke hang sammen i det nyere og helt nye byggeri. Gentagne gange har vi fremhævet, at huslejen såvel i det nye ældreboligbyggeri som i de